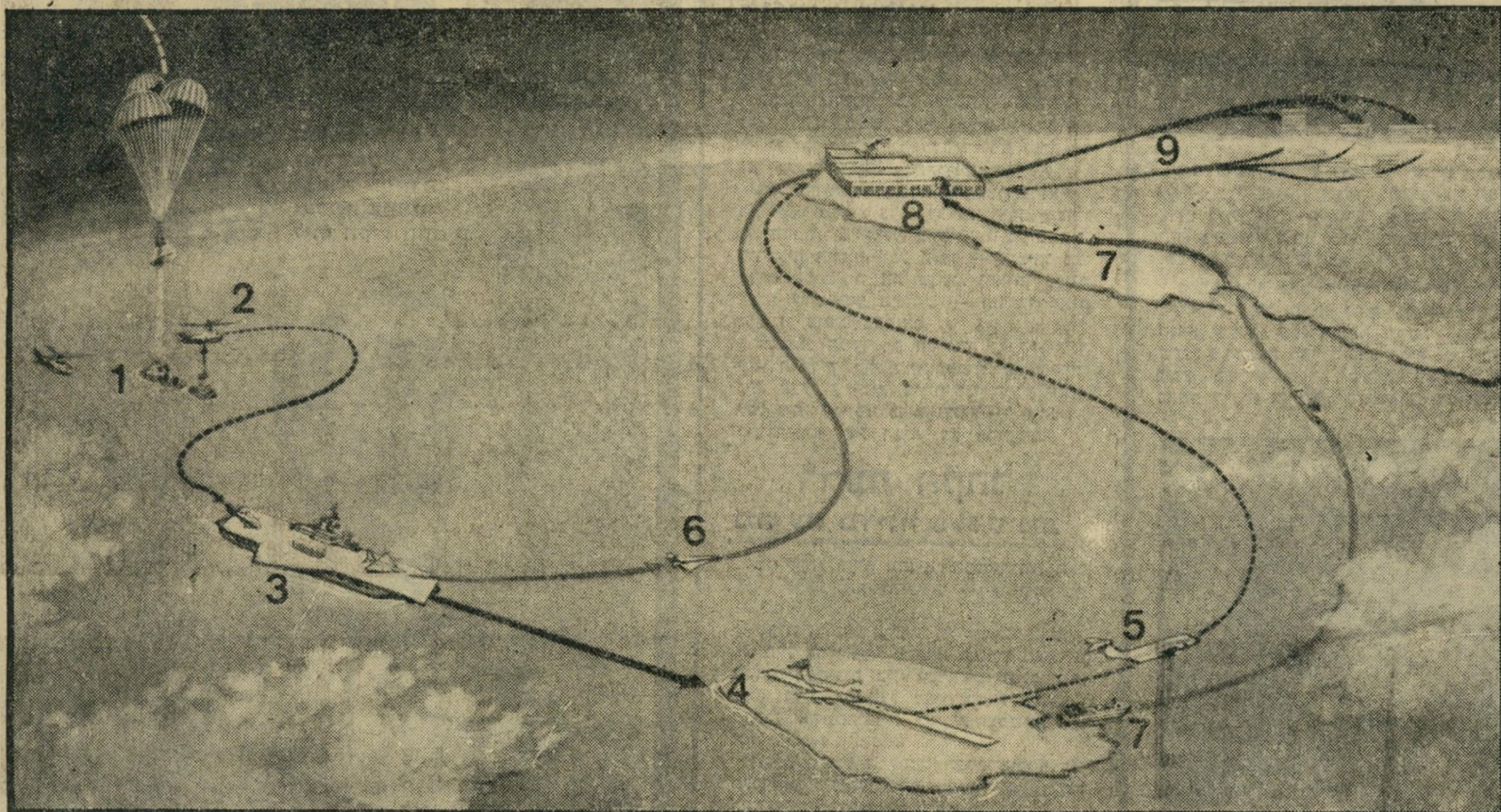
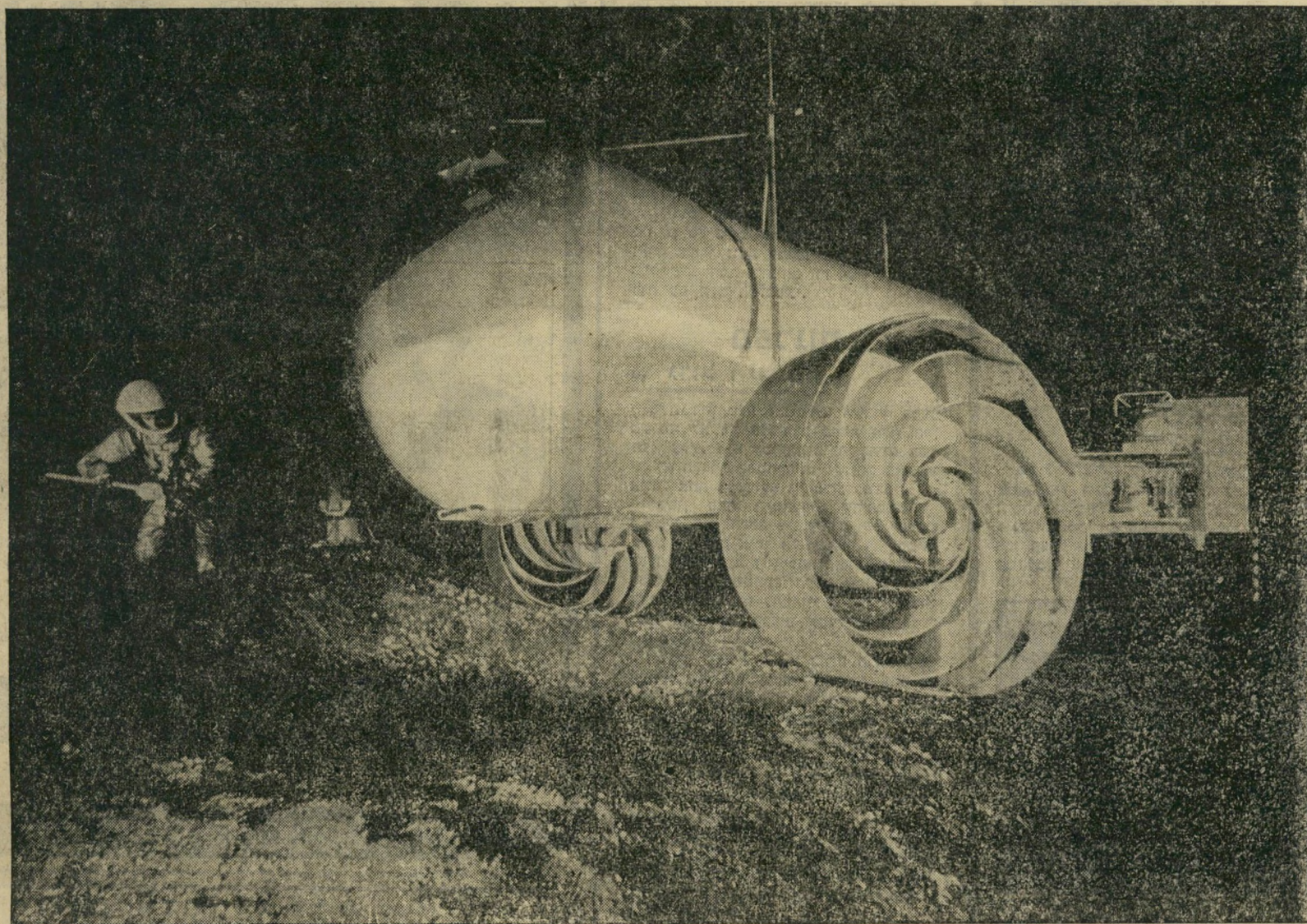

ואת חלליתם לאי באוקיינוס השקט; (6) מסוּס־תובלה ענק מעביר את האסטרונאוטים, בתוך תאם המבודד, לאולם־בידוד־ומחקר במרכז הבקרה ביוסטון, טקסס (8); (6) מימצאי הירח מועברים ישירות, על ידי מסוס מיוחד, מנושאת־המסוסים אל מרכז הבקרה; מכאן יחולקו ל־ מעבדות שונות ברחבי העולם (9) לשם מחקר ובדיקה; (7) החללית עצמה, לאחר שסיימה את תפקידה המרשי, מועברת באמצעות אונייה ורכבת אל מרכז הבקרה ומשם לכף קנדי.

מחר כאשר יחזרו האנשים הראשונים מן הירח, ייכלאו, קודם כל, ל־21 יום. הדיאגרמה מראה את שלבי הסיום של המסע הגדול: (1) החללית נוחתת באמצע עות מיצנחים על פני האוקיינוס; (2) מסוק מעבירה על נוסעיה ומשאה אל נושאת־המסוסים הורנט (צירעה) (3); כאן נפרדים האסטרונאוטים מחלליתם וממימצאי הירח שהביאו, מוכנסים לתאי־בידוד אטום לחלוטין, מחשש פן נדבקו בחיידקי־ירח; (4) נושאת המסוסים מעבירה אותם

הולידה מכלול של רעיונות חדשים, שיקדמו את הסכניקה בקפיצת ענק לתוך המאה ה־21. הירח ישמש קרש־קפיצה נוח יותר מכדור הארץ לשם שילוח חלליות לעבר כוכבי־לכת אחר

ואחרתיים זהו אחד מכלי הרכב בו ינועו האנשים על פני הירח, כאשר תוקם בו תחנת־ירח. הנלגלים הקפיציים נועדו לאפשר התקדמות על אדמת הירח המרוטשת, המלאה מהמורות. רעיון חדשני זה אינו בודד: היציאה לחלל